

Džim Dejvis

GARFIELD **I** **DRUŠTVANCE**

LAZANJE NAPADAJU

Naslov originala

Garfield & Cie 1 - L'attaque des lasagnes
« THE GARFIELD SHOW Series » © 2011 –Dargaud-Media
© PAWS Inc - "Garfield & Garfield characters" are trademarks of PAWS.
ALL RIGHTS RESERVED

The Garfield Show

A DARGAUD MEDIA production

D'après la séries télévisée Garfield & Cie, développée par Philippe Vidal, Robert Réa et Stève Balissat, adaptée de la bande dessinée de Jim Davis publiée en France par Dargaud. Une coproduction Dargaud-Media et France 3 avec le soutien de la région Île-de-France. Histoire originale de Jim Davis adaptée pour l'écran par Mark Evanier.
www.garfield-et-cie.com

© Hachette Livre, 2010. Tous droits réservés.

Published in cooperation with P. & R. Permissions & Rights Ltd., Limassol, Cyprus
Prava za srpsko izdanje © 2011 Mono i Manjana

Izdavači

Mono i Manjana

Gospodara Vučića 245, 11000 Beograd

Suizdavači

Ružno pače

Bulevar oslobođenja 26, Novi Sad

Narodna knjiga, Podgorica

Sladaboni, d.o.o., Banjaluka

Prevela

Aleksandra Bošković

Uredništvo

Nenad Atanasković i Nebojša Burzan

Kompjuterska priprema

Goran Skakić

Lektura i korektura:

Ana Randelović i Jasna Dimitrijević

Za izdavača

Miroslav Josipović i Nenad Atanasković

Štampa

Grafostil, Kragujevac

CIP – Katalogizacija u publikaciji
Narodna biblioteka Srbije, Beograd
821.133.1-93-31

DEJVIS, Džim

Garfild i društvanca. Lazanje napadaju / Džim Dejvis ; [prevod Aleksandra Bošković].
- Beograd : Mono i Manjana, 2011 (Kragujevac : Grafostil). - 87 str. : ilustr. ; 17 cm. -
(Humor-prijateljstvo : 8-10 godina). - Prevod dela: Garfield et Cie / Jim Davis.

ISBN 978-86-7804-515-8

COBISS.SR-ID 186300428

Ova knjiga se ne sme umnožavati, preštampavati ili prenositi u bilo kom obliku i bilo kojim sredstvom, ni u celini, niti u delovima, bez izričite pismene dozvole autora i izdavača, niti se, bez izričite pismene saglasnosti izdavača, sme distribuirati ili umnožavati na bilo koji drugi način i bilo kojim drugim sredstvom. Sva prava objavljivanja ove knjige zadržavaju autor i izdavač, shodno odredbama Zakona o autorskim i srodnim pravima.

Džim Dejvis

GARFIELD

I DRUŠTVANCE LAZANJE NAPADAJU

LENJOST STVARNO ISCRPLJUJE. DAKLE,
GARFILD NIJE KRIV ŠTO JE NAJLENJI I
NAJPROŽDRLJIVIJI MAČAK NA PLANETI.
AKO NJEGA PITATE, ON JE NAJPAMETNIJI
PRIPADNIK MAČJEG RODA NA SVETU.
ŽELITE DOKAZ? GARFILD UME DA GOVORI!
A NAROČITO VOLI DA PRIČA O SEBI I TO
UOPŠTE NIJE LOŠE! GARFILD UPADA U
NEZABORAVNE AVANTURE I NEKA VAM IH
ON SAM ISPRIČA...

JA, GARFIELD

MOJ ŽIVOTNI MOTO JE: „PRVO JA, PA ONDA SVI OSTALI!“ MOŽE SE REĆI I DA SAM JEDAN SAMOŽIVI DEBELJKO. ZAPRAVO, JA SAMO JEDEM (LAZANJE) I SPAVAM (NAJDUŽE ŠTO MOGU). DA BIH OČUVAO SVOJE PRELEPO NARANDŽASTO KRZNO S CRNIM PRUGAMA, KREĆEM SE NAJMANJE ŠTO MOGU. NAJRADIJE GLEDAM TELEVIZIJU... OBOŽAVAM DA ZADIRKUJEM SVOG GAZDU I NJEGOVOG PSA, IAKO IH MNOGO VOLIM.. (MOLIM VAS, NEMOJTE NIKOME DA OTKRIJETE OVU MOJU TAJNU, JER ŽELIM DA SAČUVAM REPUTACIJU ZLOĆE...)

DŽON

MOJ GAZDA JE PRILIČNO SMIREN. TO MI SE KOD NJEGA BAŠ DOPADA. A NE SVIĐA MI SE ŠTO PROVODI PREVIŠE VREMENA KOD KUĆE I ŠTO NEMA DEVOJKU. MORAM DA SPO-MENEM I LIZU. KRAJNJE JE VREME DA NJIH DVOJE POČNU DA IZLAZE, PA DA I JA DOBIJEM MALO SVOG MIRA...

ODI

AKO SAM JA NAJINTELIGENTNIJI MAČAK NA PLANETI, ODI JE NESUMNJIVO NAJBLENTAVIJI PAS NA SVETU. ČESTO GA ZBOG TOGA ZAFRKAVAM. KO SE ZADIRKUJE, TAJ SE I VOLI! ODIJEV GLAVNI PROBLEM JE U TOME ŠTO NE UME DA GOVORI, ALI SE ZATO STALNO MAZI I ODVRATNO BALAVI.

LIZA

MOJ GAZDA DŽON JE DO UŠIJU ZALJUBLJEN U LIZU. ONA JE MOJA I ODIJEVA VETERINARKA. VRLO JE SIMPATIČNA, OSIM KAD NAS VAKCINIŠE. ALI LIZA BI MOGLA DA MI POMOGNE DA SE S VREMENA NA VREME OTARASIM DŽONA. ZATO SAM SPREMAN DA GLUMIM UZORNU MACU KAKO BIH JOJ SE DOPAO...

SKVIK

MIŠEVI I JA - TO JE DUGA PRIČA. PRAVIM SE DA IH LOVIM DA BI ME DŽON REDOVNO HRANIO, ALI DA IH JEDEM - FUJ! NI U SNU... IPAK, POSTOJI JEDAN MIŠ KOJI ŽIVI U KUĆI. ZOVEM GA SKVIK. DOBRI SMO DRUGARI, ALI JE SKVIK ZLOĆA (SKORO KAO JA). REKOH „SKORO“.

GLAVA I

VAŽAN DAN

Jutros sam se probudio pre svih. Ne brinite, nisam skroz poludeo. A još manje postao ranoranic. To bi bilo podjednako strašno kao kada bih izgubio apetit... Ustao sam u cik zore jer je danas važan dan – danas mi je rođendan!

Za Džona bi bilo bolje da nije zaboravio. U suprotnom, reći ću Lizi da on spava u pidžami na pruge i da hrče. I da priča u snu. U svakom slučaju, čujem ga kako nešto mrmlja u snu dok ulazim u njegovu sobu. Moglo bi se reći da razgovara s nekom devojkom. Po onome što Džon trabunja, izgleda da je ona zaljubljena u njega. Jer,

on je crtač stripova. Nema više nikakve sumnje, Džon sanja.

Govori kako je njihova ljubav nemoguća, bla, bla, bla, jer on je već veren... Pa šta! Ali, hej! Stop! Ja sam zvezda dana!

Da pokušamo drugi, blaži pristup. Preskačem limenku soka koja se kotrlja po podu (to bih takođe mogao da kažem Lizi: „Džon je aljkav, ne sprema po kući...“) i penjem se na krevet.

– Juhu, Džone, vreme je za ustajanje. Danas je važan dan...

Ne reaguje. Ajoooj! Ja, koji toliko volim da spavam, nimalo ne volim da budim druge. To mi deluje pomalo okrutno. U stvari...

Ne! Obožavam da budim Džona. I tačno znam kako ću to uraditi. Za velikog smotanka – veliko buđenje.

Na ovaj važan, istorijski dan – moj rođendan, našao mi se pri ruci deseti budilnik koji sam dobio od Džona. Ni sam ne znam kako sam ga sačuvao. Sve ostale sam bacio kroz prozor. Ili u kantu za smeće. Ili na Odija. Ukratko, to je to. Lagano prilazim Džonovom uvetu, podešavam alarm i... ZVRRRRRRRRRRRR!

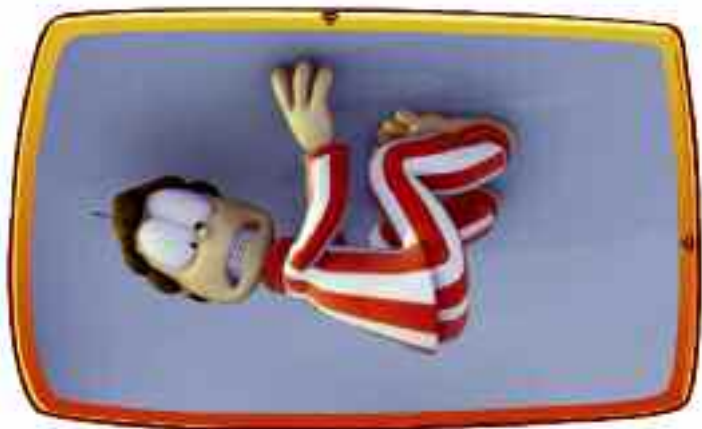
Odmah sledi reakcija. Džon urliče, skače uvis i drhteći se hvata za plafon. Očigledno nije skratio

nokte, jer je uspeo da ih zarije u plafon. Moglo bi se slobodno reći... kao mačka. Dobro, daleko od toga da je u najboljem raspoloženju, ali sada je barem budan.

– Zašto si to uradio, Garfilde?

– pita me on. – Da li danas dolaze đubretari?

– Ne, ne.

– Danas mi je rođendan? Pomeramo sat na letnje vreme?

– Nije ni to.

Ponekad se pitam da li se namereno pravi lud. Guram mu pod nos kalendar koji sam mu poklonio za Božić. Pokazujem na devetnaesti jun, zaokružen narandžastom bojom.

– O, ne – kaže on. – To je danas?

Stvar je jasna, zar ne? Dobro je što sam ga probudio. Da nisam, mogao bih se pozdraviti s njima, to jest s mojim rođendanskim lazanjama.

– Žao mi je, žao mi je, žao mi je – dobacuje Džon i počinje da trči na sve strane.

Njemu je žao? A šta je sa mnom?! Moraću da čekam...

– Biće gotovo za manje od dva sata, Garfilde.

Računam na to...